

51^a Det var en Sommermorgen.

(Kærmindesang.)

Norsk Folkemelodi.

Andantino.

1. Det var en Som - - mer - mor - gen, end - nu før det blev
Dag, da yp - pe-des paa He - den et Hol - ger Dan - ske -
Slag. Da Sol stod op i Ø - ster, den næp - pe var at
se, og al - le Fug - le - rø - ster, i Stru - ben kval - tes de.

2. Det var paa Isted Hede,
og saa i Øvre-Stolk,
for gamle Danmarks Ære
da stred det danske Folk,
ja, for den danske Tunge
og for det danske Land,
stred Heltene de unge,
Som gamle Hildet an.

3. Der faldt den gamle Nordmand,
den djærve Schleppegrell,
han regned mer ej Kugler,
end Hagl det haarde Fjæld!
Der faldt den bolde Læssøe
i Helte-Manddoms-Aar,
og for den danske Løve
det var et Hjerte-Saar!

4. Der faldt i Ungdoms Blomster
saa mangen modig Svend,
at Tysken tror det næppe,
vi mange har igen;
dog synger danske Dreng,
de slaar i Vænget Top:
Som Blomsterne i Enge
hvert Aar de vokse op!

5. Tak være danske Piger,
som græde nu i Løn,
for Broder og for Bejler,
som Moder for en Søn!
De holdt dem ej tilbage
med bange Suk og Graad,
de sang for dem med Brage:
Vaagn op til Heltedaad!

6. Guds Fred med vore døde
i Danmarks Rosengaard!
Guds Fred med dem, som bløde
af dybe Hjerter-Saar!
Vor Kærlighed med alle,
de store og de smaa,
som vilde staa og falde
med Løven askegraa!

7. Gud gav en herlig Sejer
den lange Sommerdag,
fra Morgengry til Middag
det tordned Slag i Slag,
men da i Middags-Stedet
man saa den gyldne Sol,
da vundet var Guld-Sædet
til Danmarks Dronning-Stol!

8. Fra Als til Dannevirke,
fra Sli til Ægers Dør
skal Danmarks Løver springe
paa Gyldengrund som før;
hos Angler og hos Friser,
i genfødt Vennelag,
skal synges Kæmpeviser
om Sejrens Juli-Dag!

9. Og hver Gang Danmark græder
Guldtaarer med Guldklang,
og hver Gang Øjet perler
ved liflig Vemods Sang,
da hvælve Rosen-Telte
dem selv ved Havets Bred,
hvor Danmarks Juli-Helte
fik deres Lejested!

N. F. S. Grundtvig.

51^b Det var en Sommermorgen.

Andante.

P. Heise.

p 1. Det var en Som-mer-mor-gen, end-nu før det blev

Dag, da yp-pe des paa He-den et Hol-ger Dan-ske-

Slag. Da Sol stod op i Ø-ster, den næp-pe var at

p se, og ai-le Fug-le-rø-ster i Stru-ben kval-tes de.